

Mindretallet er nu voget til et ikke ubetydeligt Flertal, som jeg har nævnt, og vi henstille atter den samme Sag til Overveelse. Som man har posteret det, har man i Virkeligheden ladet de Beløb, som skulde fremme de Uformuendes høiere Undervisning, anlægge den botaniske Have. Under Nr. 46 findes der et Endringsforslag, som er begrundet i Betænkningen Nr. 111. Der er fremfat en fra Ministeriet paa Udvalgets Forlangende modtagen klar og tydelig Oversigt over de Bevillinger, der i de senere Aar ere givne til dette Niemed, og hvad der endnu staar tilbage; der er derhos i et Bilag tilføjet nærmere Forklaring af Anvendelsen af de 5,100 Rb. med den Bemærkning, at man uden Skade kan fordele dette Beløb paa to Aar, hvorfor Udvalget foreslaar det nedsat med 2,500 Rb. til 2,600 Rb. Jeg har endnu tilbage et Endringsforslag, det er Posten vedkommende den nye botaniske Have. Der findes under Nr. 100 i Betænkningen en Udvilting af dette Spørgsmaal, hvortil det fremhæves, at i 1870—71 blev hele Anlægget kalkuleret til 326,000 Rb. Finantsudvalgets Mindretal søgte dog at have den Stilling, at, saalange der ikke forelaa endelig bindende Overslag, skulde man ikke begynde at give nogen Bevilling. Flertallet holdt imidlertid paa, at Bevillingen af de 25,000 Rb. skulde gives og fik Ret, hvorimod det dog udtalte, at nye detaillerede og begrundede Planer maatte være nødvendige, og at det forventede, at man ved Udarbejdelsen af dem vilde tage Hensyn til, at Udgifterne blev indskrænkede. Saaledes som Sagen nu ligger oplyst, forekommer det mig, at det fremgaar, at denne Udtalelse af Flertallet dengang ligesom vistnok ogsaa nogle Ytringer her i Salen af et eller andet Medlem have givet Anledning til Misforstaaelse fra Administrationens Side, hvortil jeg er overbevist om, at hverken Finantsudvalget eller Thinget som saadant har givet Anledning. Det er nemlig fremhævet i Forhandlingen af denne Sag mellem Finantsudvalget og Ministeren, at man i 1870—71 nok forlangte disse nye detaillerede og begrundede Planer, men havde hævdet, at den foreliggende Plan var mangelfuld i to Henseender, idet navnlig landskabsgartneriske Hensyn ikke vare tagne nok i Betragtning, og at dernæst Museumsbygningen, som den var foreslaaet, var aldeles ufyldbestgjørende, og at der derfor var rettet Opfordring i disse to Henseender til Administrationen for at faae disse Mangler afhjulpne. Her foreligger der, saavidt jeg kan forstaa, en bestemt Misforstaaelse. Det kan gjerne være, at der er sagt noget Saadant af enkelte Medlemmer, men det er hverken Udvalget eller Thinget, ligesaa lidt som det nogenfinde er godkjendt ved nogen Beslutning af Thinget. Det kan altsaa ikke give nogen paalidelig Veiledning, og naar disse Hensyn skulde være nogen Ledestjerne for Administrationen, maatte man antage, at Tølgten vilde blive, hvad der fore-

kommer mig tilbørlig er blevet saa, at den levede Administrationen vilde af at træffe Bevillingsmyndighedens rette Hensigt. De nye detaillerede Planer fremkom Aaret efter, men med en Merudgift af 64,000 Rb. Saaledes forelaa Sagen ifjor, og da var der et Flertal, der vel troede, at der kunde reduceres ikke Lidet paa de Dele af Anlægget, der skulde udføres efter Udlobet af 1872—73, medens tuende Mindretal foreslog at nedsette Beløbet til 325,000 Rb. ialt, nemlig 300,000 Rb. foruden de 25,000 Rb., der Aaret i Forveien vare bevilgede. Det ene Mindretal bestod, saavidt jeg erindrer, af 6 Medlemmer, og stillede sig paa det Standpunkt, at, da man nu engang var gaaet ind paa dette Anlæg Aaret i Forveien imod Mindretallets Ønske, uden at have endelig udarbejdede og anerkjendte Planer, saa stod det ikke i Finantsudvalgets eller Thingets Magt længere at gjøre den Forordning gjældende, som man ellers i Almindelighed gjør, naar der er Spørgsmaal om store Arbejder, at der skal foreligge saadanne Forarbejder; og dette Mindretal foreslog derfor, at man overlod i den Henseende Administrationen saa frie Hænder som mulig, men derimod havde en vis bestemt Sum, indenfor hvis Grænser Anlægget skulde holdes. Et andet aaret Mindretal, der bestod af 1 Medlem, det aerede Medlem for Golbæk Amts 3die Valgkreds (Dinesen), havde derimod ved at gjenneengaa de forskjellige Overslag troet at kunne paavise Besparelser, som kunde foretages paa flere forskjellige Steder, til et lignende Beløb, som det andet Mindretal troede, at der burde spares ganske i Almindelighed, rent finantsielt taget. Dette sidste Mindretal fik Stemmningen for sig i Thinget; det var egentlig hans Forslag, der blev vedtaget, og ganske vist laa der deri, om ikke nogen bestemt Erkjendelse af, at de og de Besparelser, som vare antydede i Betænkningen, skulde foretages, saa dog ganske vist en Anvisning, en Hensigt, og man kan maaste bruge et endnu stærkere Udtryk, til Administrationen om at undersøge, hvorvidt de af det aerede Medlem paapegede Besparelser kunde eller burde lade sig gennemføre. Udvalget har nu efter denne Sagens Stilling gjort sig Umage med at søge oplyst, hvad der siden den Tid er forhandlet. Man finder som første Afstykke en Skrivelse fra den aerede Kultusminister til Komiteen for Anlægget af Haven af 15de Marts 1872. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa Indholdet af denne Skrivelse; jeg skal kun bemærke, at der er et Par Steder, som ved første Læsning og uden det nødvendige Supplement kunne misforstaaes. Det er det, at der staar, at medens Ministrene paa den ene Side paalægger Komiteen at tage under Overveelse at spare, hvad der kan spares, kan Ministeriet paa den anden Side ikke undslaa sig for at anmode Komiteen om at fremstille, hvad der maatte være at opgive, hvis Udgiften skulde indskrænktes til de 300,000 Rb., under Raavisning